Sammenplukkede Smaabetragtninger.

— Af K. Ebbesen. —

(Fortsat.)

Atter kom den engelske Krigsflaade sejlende ned over Kattegattet i September 1807. Hvad vilde den nu? Ja, den vilde hente den danske Krigsflaade, som laa afmægtig inde i Kjøbenhavns Flaadeleje, men efters i god Forvaring inde bag Kjøbenhavns Søbatterier. Den engelske Flaade maatte atter passere Kronborg Søfæstning og de fyrede atter paa Flaaden fra Fæstningen, men denne Gang uden at træffe. Hvordan kunde det være? Jo, der faa man den første Forræder i Spillet. Denne Gang sejlede de ikke ned til deres Slagterbænk, som de var bleven kjendt med i 1801, nej, de stoppede af ved den lille O Hveen og gjorde Landgang ved Skodsborg Kro og Skov. Kronprindsen laa i Holsten med den store velovede danske Armee, det passede godt nok som det skulde. Imidlertid var der indkaldt nogle gamle Landeværns-Folk; nogle af dem kom tilstede og overvar Engelskmændenes Landgang. Nogle af dem sagde til deres Officerer: „Hvorledes forholder det sig med Fjenden? den sætter jo nogle Folk iland." Officererne svarede: „Det er nogle Syge de har ombord, de landsætter, for at faa dem helbredet." Imidlertid landsatte de ogsaa nogle Heste og straks derefter nogle Kanoner. Nu kunde Officererne ikke bølge det længer for Mandskabet, nu kommanderede de Tropperne i Slag for at forhindre Landgangen, da det var for sildig. Nu havde de fjendtlige Tropper den faste Stilling i Skoven og omringede det danske Landeværn, saa de tog endel af dem tilfange og førte dem ud paa deres Skibe og beholdt dem der et Stykke Tid. Senere førte de dem til England, hvor de brugte dem til Fæstningsarbejde i tre Aar, indtil de blev kjed af at beholde dem, saa folgte de dem tilbage til Danmark.

Efter Landgangen marscherede den lille engelske Armee som dog var godt besat med Kanoner, til Kjøbenhavn. Den havde kun to danske Mil at marschere.

Da den fjendtlige Hær naaede Kjøbenhavns Befæstning, saa belejrede den Fæstningen rigtignok kun løseligt og kun ved den ene Side, for ved Strandsiden skulde den nok vogte sig for at komme. Den belejrede ikke for at indtage Byen, for det kunde den lille Armee ikke, men kun for at bombardere Byen saameget de kunde. Efterat de havde bombarderet i tre Dage, havde de næsten brændt Byen af. Kjøbenhavns Borgere gjorde Vagttjenesten paa Voldene, dem havde de ogsaa skudt eller saaret endel af. Fruentimmer og Børn forlod Byen, thi de kunde jo komme derfra til hvilkensomhelst Tid, enten ud paa Amager eller tilsøs.

Det var Fjendens og Forrædernes Prinsiper at skræmme Folket til at kapitulere. Imidlertid havde Fjenden lagt Mærke til, at Massen af Kjøbenhavnerne var gaaet ud paa Kristianshavn, der kunde de fjendtlige Kugler ikke naa ud. Nu udspredte Fæstningskommandanten og de øverste Officerer det Rygte iblandt Borgerne, at Fjenden havde hidindtil skaanet Kristianshavn, men dersom det nu ikke var nok at Fjenden havde brændt Kjøbenhavn af saa vilde den straks brænde Kristianshavn af med, hvor de havde set Beboerne var flyttet ud med deres Sager. Officererne sammenkaldte nu i al Hast et Møde af Borgerrepræsentanterne som om der var ingen Tid at spilde, for at det skulde se saa farligt ud som muligt.

Det Møde gjaldt om at overgive Byen til Fjenden. Officererne forklarede nu i Mødet at deres Stilling var højest farlig lige overfor Fjenden. De havde for lidt Mandskab og det Mandskab, de havde til sin Raadighed, var baarligt disiplineret og tilmed var deres Skyts meget baarligt lige overfor Fjendens, saa de forstod at Fjenden var dem langt overlegen. Endskjønt der blev udtalt nogle brøje Sandheder af nogle Borgerrepræsentanterne, saa sik Officererne dog Overhaand. Det viste sig ved Afstemningen, at Majoriteten var inde for Kapitulation. Vestre Port blev saa lukket op for Fjenden og den marscherede ind paa Brandtomterne, og Holmens Port blev ligeledes lukket op for den. Nu kunde de gjøre som de lystede. Der fortælles at de gjorde Flaaden sejlklar i tre Dage. Det Oplag af Kul, som Danmark havde liggende paa Holmen, røvede de med tilligemed Flaaden, endskjønt der fandtes ingen Dampskibe dengang og tilmed havde Danmark kjøbt Kullene af England.

Engelskmændene sejlede nokaa fredelig ud af Flaadelejet med den danske Flaade og imellem Søbatterierne Lynetten, Prøvesten, Trekroner og lange Linie og siden forbi Kronborg. Alt gik fredelig til, da Ørnen fløj med sit Bytte.

Efter den Tid kunde de engelske piske de danske med det Ris de selv havde givet dem. Nu kunde de engelske bruge de danske Krigsskibe til at blokere de danske Farvande.

Havde Kjøbenhavns Borgere vidst at de engelske Kugler ikke kunde naa Kristianshavn, saa havde de hugget Officererne i Stumper og Stykker; thi de blev rent rasende og forbitrede da de saa at Fjenden marscherede ind i Byen, de vidste ikke engang at Porten var lukket op for den. Om de kjøbenhavnske Borgere har man læst i Historien at de altid har været meget anset for deres Haardførhed og Tapperhed til at forsvare deres By, og saaledes vilde disse ogsaa have gjort — men hvad skete nu? Det skete, at Forræderne lukkede Fjenden ind. Ligefrem at kalde dem Forrædere er vistnok et forkert Udtryk; thi Fæstningskommandanten, General Rejmann og de andre Officerer handlede efter højere Ordre. Deres Ordre lød paa at de skulde lade Engelskmændene tage Flaaden, men paa den Maade at det skulde se ud til, at den blev taget med Magt, for Napoleons Skyld. (Mere.)

Vort Skolesystem.

Den bekjendte norsk-amerikanske Forfatter Hjalmar Hjort Boyesen har i en Artikel i „Forum" afveget fra sin tidligere Fremgangsmaade: at prise alt, hvad som er amerikansk. Han siger:

„Jeg venter at finde megen Modstand, naar jeg erklærer det for min Overbevisning, at vort offentlige Skolevæsen vil tidligere eller senere blive fuldstændig ombannet. Det er et akademisk System — et Universitetskursus efter en indskrænket Maalestok — af samme Slags, men kun forskjellig i Grad. Den Dannelse, som det meddeler er akademisk, og har kun lidet Hensyn til det Liv, som den store Flerhed af Eleverne senere maa føre. Det opvækker hos dem en Hergjerrighed, som i ni Tilfælde af ti maa blive skuffet, og bevirker som Følge deraf Misfornøjelse og Utilfredshed med Skolen, der forsømmer at tilfredsstille de Forventninger, den har bidraget til at vække."

Han anbefaler derfor en mere praktisk Undervisning: at den boglige Undervisning tillempes efter de forskjellige Børns Evner og Udsigter i Livet, og at der ved Siden af boglig Undervisning ogsaa meddeles Undervisning i saadanne praktiske Fag — Haandarbejde —, at Barnet paa Skolen ikke blot kan forvisse sig om, for hvilken Levevej det er bedst skikket, men ogsaa sættes istand til med Lethed at slaa ind paa den Levevej ved en passende Forberedelse derfor. De denne Betragtningsmaade ikke er ny, men forsvares af et stort Antal indsigtsfulde Mænd blandt Lærere og andre, er det vanskelig at indse, hvorfor dens Fremstilling af Professor Boyesen burde vække „megen Modstand". Ogsaa her følger han som populær Forfatter kun med Strømmen. I flere af Landets større Byers Skoler er allerede den foreslaaede Ombannelse af Undervisning foretaget: Drengene undervises i at bruge Værktøj af forskjellige Slags og i de forskjellige Slags Materialers Beskaffenhed, medens Pigerne undervises i Haandarbejde og Husarbejde. Gavnligheden af saadanne Undervisninger er saa indlysende, at den sandsynligvis snart vil blive indført paa de fleste Steder, hvor Børnene tilbringer 5 a 6 Timer om Dagen i 8 a 10 Maaneder af Aaret i Skolestuen.

Paa Landet, hvor Børnene tilbringer langt kortere Tid paa Skolen og har bedre Anledning til at gjøre sig bekjendt med det praktiske Livs Sysler, er den ikke saa paatrængende nødvendig, skjønt, det er indlysende, at det vilde være til stor Fordel for vordende Farmere, om de paa Skolen kunde lære at bruge de almindeligste Værktøj, saa at de kunde istandsætte sine egne Huse og Redskaber.

Emnet er yderst vigtigt og meget omfattende, og Professor Boyesens velskrevne og læseværdige Artikel udtømmer det ikke paa langt nær. („Vægteren".)

Meddelelser fra Washington.

Der er nu kommet paalidelige Efterretninger fra China om, at Regjeringen ikke vil underskrive De Forenede Staters Forslag til en Overenskomst om Chinesernes Indvandring. Det kan herefter ventes, at Præsident Cleveland i disse Dage underskriver den af Kongressen vedtagne Lov, herefter det forbydes alle Chinesere at komme hertil, ligemeget om de have Pas eller ej.

Den norsk-svenske Gesandt i Washington staar ikke paa den bedste Fod med Præsident Clevelands Ministerium. Han mener, at Hr. Bayard ikke tager tilstrækkeligt Hensyn til Svenskerne. Der opkræves nemlig en Afgift af alle indgaaende Skibe af 6 Cents pr. Ton, hvilken den svenske Regjering forlanger nedsat til 3 Cents. Herpaa vil De Forenede Staters Regjering ikke gaa ind.

Man venter at Kongressen i disse Dage vil bevilge $100,000 til Lindring af den Nød, som er foraarsaget af den gule Feber i de sydlige Stater.

Utah-Kommissionens Flertal, G. L. D. Godfrey, A. B. Williams og Arthur L. Thomas, har indgivet sin Indberetning til Indreministeren. Flertallet anbefaler Utahs Optagelse som Stat, saasnart Mormonerne i god Tro giver Afkald paa Flerkoneriet.

Der tales meget frem og tilbage om Tiden for Kongressamlingens Afslutning. Det har været en gammel Regel, at Kongressen aldrig adjournerer, saalænge noget Bivillingsforslag staar paa Dagsordenen. Det sidste af disse, nemlig den saakaldte "deficiency bill" blev vedtagen i Lørdags. En Adjournment kan altsaa nu ventes naarsomhelst.

Senatet har vedtaget at skjænke General Sheridans Enke en aarlig Pension af $3,500.

Republikanernes Toldforslag, som Senatet for Tiden underholder sig med at slikke paa, er i dens Hovedtræk som følger: 34 Artikler af en Art der henregnes under Kemikalier og Medikamenter sættes paa Frilisten tilligemed Tobak og Alkohol som bruges i Kunst. De sydlandske Produkter, Sukker og Ris, reduceres 50 pCt. medens Salt og Tømmer forbliver uforandret.

Højesteretsdommer Fuller ankom fra Chicago sidste Uge og tog fast Bopæl her. Han vil modtage Embedseden paa Mandag.

Om bekjendte Mænd.

— Det fortælles, at Senator John Sherman har tjent over $800,000 i de sidste fem Aar med heldige Spekulationer i Bylodder.

— Henry Villard, som i sin Tid var en bekjendt Jernbanefyrste, udruster en Ekspedition til Sydpolen.

— Overste-Dommer Fullers ny Kappe bliver forfærdiget, af et Skræderfirma i Chicago. Materialet til samme koster over $100.

— Mr. Gladstone siger, at han ikke vil tage nogen Del i Politiken efter det irske Spørgsmaal er afgjort.

— Pave Leo benytter sine ledige Timer til at skrive en romersk Fædrelandshistorie.

— Præsident Cleveland har nylig kjøbt otte Køer af Ayrshire-Racen og betalt $1500 for dem.

— For. Staters General-Advokat Garland er paa Hjortejagt i Arkansas.

Se her!

Har De ikke hørt Tale om vore Ekskursioner? Skriv til os, og vi vil sende Eder fuld Forklaring.

A. Mortensen & Co.,
140 E. Kinzie St. Chicago, Ill.

Den danske Folkehøjskole i Nysted, Howard Co. Neb.

Højskolen i Nysted begynder sit andet Skoleaar for Mænd i den nyopførte Skole den 1. December, og fortsætter til 1. April næste Aar. Der vil blive undervist af 4 Lærere i almindelige Højskolefag med eng. Sprog som Hovedfag. Desuden vil der paa Vinterskolen blive givet Undervisning i Mathematik og Haandværkstegning.

For Undervisning med Kost og Bolig paa Skolen betales $14 om Maaneden; for Undervisning betales $6 om Maaneden. De Elever, som skal bo paa Skolen, maa medbringe en halv Sengs Klæder. Befordring af Elever fra og til Dannebrog Station er fri. Indmeldelser og Forespørgsler modtages af undertegnede Forstander.

Skriv efter Skolens Cirkulære, der sendes frit.

Nysted, Howard Co., Neb.
C. J. Skovgaard.

Dansk Skræder.

Undertegnede, som er flyttet ind i Hr. Mads Andersons Bygning (2den Sal over Mr. Robbins Butik), tillader sig herved at tilbyde sine ærede skandinaviske Landsmænd Klæder billigere end Fabrikstøj.

Tøj modtages til Forarbejdelse.

Jakob Hansen,
St. Paul, Nebr.

WELLS, RICHARDSON & Co's
IMPROVED
Butter Color.

(Smørfarve)

Overtræffeligt i Styrke, Renhed, Klarhed. Giver altid en klar og naturlig Farve, gjør ikke Smørret harsk og farver ikke Kjærnemælken. Brugt i Tusinder af de bedste Mejerier. De skal ikke tillade den, De kjøber hos, at indbilde Dem, at nogen anden Slags er ligesaa god. Sig ham, at De ønsker det bedste, og at De skal have Wells, Richardson & Co.'s forbedrede Smørfarve.

Tre Størrelser: 25 Cts., 50 Cts. og $1.00. Tilsalgs alle Steder.

Brugsanvisning.

Brug en eller to Theskefulde af Farven for hver fire Gallon af Fløde. Et eller to Forsøg skal vise Dem det rigtige Kvantum at bruge. Kom Farven midt i Fløden og rør det om med en stor Ske.

At farve Smør godt er en Kunst, og man maa vente at lære Noget gjennem Erfaring og praktiske Forsøg. Vor Farve skal sikkert give Deres Smør en smuk Juni-Kulør, om den anvendes paa rette Maade. Vær Omsorg for at De ikke bruger for meget af Farven, idet en høj Kulør ikke er ønskelig om Vinteren.

Handlende, som ønsker at forsyne deres Kunder med hvad disse behøver, burde have vor forbedrede Smørfarve paa Lager. Tiltrækkende Annoncestof paa dette Sprog erholder enhver Handlende, som enten holder vor Smørfarve paa Lager eller ønsker at sælge den. Send os Deres Adresseskort og sig os, i hvilket Sprog De ønsker Annoncematerialet trykt, og vi vil sende det strax.

Wells, Richardson & Co.,
Burlington, Vt.

Hall County Lumber Yard,

Louis Bradford, Ejer,
M. D. Nickles, Forretningsfører

Grand Island, Nebr

Tømmer, „Lath", Tagspaan, Dør, „Blinds", Cement, Kalk, Haar osv.
Eneagenter for Okeko Byggesten.
Største Lager i Byen.

Tømmer leveres ved Jernbanestationen i Dannebrog til følgende Priser:

Indsend Eders Ordres.

2 x 4, 2 x 6, 2 x 8, 2 x 10 and 2 x 12	
12, 14, and 16 feet	$19,
18 feet	20.
10 and 20 feet	21.
2 x 4 to 2 x 10 (22 & 24 ft.)	22.
2 x 12 (22 & 24 ft)	23.
12, 14 and 16 feet Lumber	20.
18 and 20 feet „	21.
22 and 24 feet „	22.
No. 1 Sheathing	19.
No. 2 „	17.
D Stock Boards	22.
No. 2 „	20.
C White Pine Flooring	30.
1st & 2nd Clear Y. P. Flooring	24.
Star „	22.
No. 1 „	19.
Ship Lap. No. 1, 8 & 10 in.	22.
„ No. 2 „	19.
„ No. 1 8 in. D. S.	22.
Extra x a x Shingles, warranted	3.
Standard x a x „	2.
Shaded A „	2.
No. 1 Fencing, Yellow pine, 12, 14 & 6 ft.	10.
Best Quincy Lime	1.
„ Hair	.

And all other prices in proportion.

Prisen paa ajt andet i Forhold.

Norge, Sverige, Danmark, Finland og Amerika.

Dampskibene, som sejle ugentlig, er udtrykkelig af Første Klasses, og er af de største, hurtigste og bedst udstyrede i Verden. Bekvemmeligheden for Passagerer er uovertræffelig. Læge Opvartere og Tolk er altid til Tjeneste uden Betaling. Ethvert Hensyn til Passagerernes Bekvemmelighed bliver grundigt prøvet og virkeliggjort. Alle, som har til Hensigt at gaa til "Gamle Landet" eller som ønsker at sende Bud efter Venner kan kjøbe gjennemgaaende Billetter til og fra enhver Jernbanestation i Amerika, og sikre sig den mest behagelige Reise med Anchor Linien, som er den billigste, af nogensomhelst anden Første Klasses Linie. Ingen Forsinkelse eller Udgift af nogensomhelst Slags med Hensyn til Reise eller Bagage ved at anløbe England og Skotland. For videre Underretning henvende man sig til Anchor-Linjens Lokalagent eller til

HENDERSON BROTHERS,
Gen.-Agenter,
72 La Salle St., . . . Chicago.

AMERICAN LINE

PETER WRIGHT & SONS, G. Agts., Philadelphia

A. Jurgens, Western Pass. Agent
88 La Salle Street, Chicago, Illinois.

Skandinaver i Central-Nebraska kan de erholde Oplysning om Billetpriser m. m. hos **A. Carlson**, Forvalter af Banegaarden i **Dannebrog, Nebr.** som er Liniens befuldmægtigede Agent. Han besvarer enhver Forespørgsel med omgaaende Post.

American Linien tilbyder den ypperligste Passager-Befordring

— fra og til —
Danmark, Norge og Sverig.

F. J. From M. D.

Dansk Læge og Chirurg.

Dannebrog, - - - Nebraska

Døve.

En Person, som har været døv i 21 Aar og hvis Døvhed skyldtes en Feber, er ved et særdeles enkelt Middel fuldstændig helbredet. Vil sende Opskriften samme til enhver som ønsker det. Man henvende sig til J. H. Nicholson, 177 Mercer gade St., New York.

Lidt efter sagde jeg:

„Har du hørt, at engang selv den lille Gud Amor blev stukken af en nasvis Bi?"

„Hvad gjorde han saa?"

„Han gjorde, hvad alle Børn gjøre under lignende Omstændigheder, han løb hen til sin Moder, den skjønne Aphrodite, og klagede bitterligt sin Nød og sagde, at nu maatte han dø, thi den Smerte kunde han ikke udholde. Men den gulhaarede Kjærlighedsguinde lo ad ham og sagde: „Dersom Stikket af en Bi smerter dig saameget, hvad tror du da ikke, at de maa lide, som rammes af dine Pile?"

„Og hvad er saa Moralen heraf?" spurgte Valborg.

„Moralen er, at der gives farligere Munder end Bistik."

„Og gjælder denne Morel særligt mig?"

„Blomsterne i Haven gjælder den vel neppe."

Oppe fra Huset blev der kaldt paa Valborg. Herved blev vor Samtale afbrudt, men jeg tænkte ved mig selv: „Nu har jeg advaret hende, saa godt jeg formaaede. Vil Myggen saa alligevel flyve i Lyset, bliver det dens egen Sag."

— — Tilfældigvis kom jeg siden engang forbi hint Bøgetræ, hvori Hvidbjørn havde udskaaret vore Navne.

„Jeg skal dog se efter, om de staa der endnu," tænkte jeg og nærmede mig Træet — jo der stode de nok saa smukt, og ikke de alene, men et fjerde var føjet til: ved Siden af Hvidbjørns Navn var skaaret et V. Jeg undersøgte det omhyggeligt og fandt, at det maatte hidrøre fra den samme sikre og kraftige Haand, der havde udskaaret de andre Bogstaver.

Jeg rystede paa Hovedet: „hm! hm! det begynder at gaa over din Forstand Nicolai, og ender dog maaske tilsidst i Præstens."

Saa besluttede jeg, forelobigt ikke at blande mig mere i disse Sager; maaske de kunde ordne sig af sig selv, uden at min Visdom behøvede at ulejlige sig dermed. Ogsaa trøstede jeg mig med, at dette kunde jo kun vare et Par Dage endnu, thi da skulde Valborg atter tilbage til Byen — „og saa faar Svigermoder selv passe paa sin Datter, og jeg skal nok vogte mig for, nogensinde igjen at paatage mig en saa besværlig Post."

Jeg var derfor ganske glad, da Morbro'er en Dag viste sig for os, for, som han sagde, at følge Valborg hjem. Hun derimod var ikke saa fornøjet derover,

„Du er da ligesaa ivrig en Kirsten Giftekniv som alle andre Kvindfolk. Jeg troer ikke, at J kjende større Fornøjelse end at stifte Partier og klappe Folk sammen; saasnart J se en ung Mand og en ung Pige tale sammen, spidse J straks Øren, som Stridshesten, naar den hører Trompetens Klang."

„Det er da ikke saa underligt, at man interesserer sig for sine Nærmeste," svarede Estrid. „Og jeg finder nu, at de To passe saa godt for hinanden."

„Hvidbjørn er Kunstner," indvendte jeg, „de Folk kan man aldrig stole paa."

„Hvorfor ikke? Du har dog ivrigt rost ham som en trofast Ven."

„Deraf følger ikke, at han vil blive en trofast Elsker. Nu har han desuden været i Vælskland og der sagtens tillagt sig en Del af Sydens Troløshed."

„Det er ikke smukt at tænke saa ilde om sine Venner uden Grund."

„Men jeg har mine Grunde. Jeg ved godt, at han mener ikke det Mindste med alle sine smukke Ord ogømme Blik."

„Hvoraf ved du det?" spurgte Estrid.

„Fordi han er Kunstner, har jeg allerede sagt dig. Han kommer herud for at se paa Valborg — han har betroet mig, at han finder hende meget smuk — blive begejstret over hende, maaske lidt forelsket, og saa kommer han i Stemning, som det hedder, faar en lykkelig kunstnerisk Ide, som han kan udføre i Marmor, og dermed er Forelskelsen glemt. At den unge Pige maaske ikke har saa let ved at glemme den, det bryder man sig ikke om."

„Hvidbjørn ser altfor god og ærlig ud, til at jeg kan tro Sligt om ham," sagde Estrid og rynede paa Hovedet.

„Men jeg kjender Kunstnerne og har større Verdenskundskab end du, derfor skulde du heller tro mig. Har Valborg først taget en alvorlig Hjerteskade, saa bliver der en Hylen og Jamren, men saa hjælper det ikke. Det er for silde at kaste Brønden til, naar Barnet er druknet."

„Valborg er da heller intet Barn, at hun straks lader sig fange af et Par smukke Ord," sagde Estrid, lidt fornærmet paa Søsterens Vegne. „Og først Hvidbjørn ser mildt til hende, behøver hun ikke straks at blive dødelig forelsket i ham."

„Pigehjerter og Pigehjerner ere lige skrøbelige," indvendte jeg. „Man maa passe paa dem som et Krudttaarn, thi den mindste Gnist tænder straks."

„De unge Mænd ere vist lige saa letfængelige, de ere kun ulidelige og flatte om som Sommerfugle fra den ene til den anden — det er hele Forskjellen."

„Derom rette vi nu ikke trættes," sagde jeg. „Men gjør mig blot den